

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

utilbørligt, synes jeg — om Husmandsforeningerne, at de som sædvanlig var faldet for et Tilbud om Særfordele. Naar man ser paa vor Landbrugspolitik i de to Maaneder, der er gaaet under Krigens, forekommer det mig, at denne Beskyldning er helt ved Siden af. Hvis man vil tale om Samfundsstilling inden for Landbruget og sammenligne de forskellige Grupper, maa man sige, at det er Husmændene, som til Dato har vist det største Samfundssind. Det var Husmandsforeningernes Repræsentanter, der ved Krigens Udbrud gik med til at fastsætte Maksimalpriser paa Korn, som giver en rimelig Fortjeneste for de Landmænd, der sælger Korn, men som saa vist kun betyder Udgifter for det mindre Landbrug, der jo maa købe Korn. Det var Husmandsforeningerne, der viste Samfundssind, da det blev meddelt dem, at Regeringen og det store Flertal her i Landet ikke kunde gaa med til en Kronenedskæring, men var rede til en Ordning, der i Virkeligheden giver det samme som en Kronenedskæring, i de 3 Maaneder, der er Tale om; de udtalte, at de var rede til at acceptere en saadan Ordning, fordi de erkendte, at alle bør være medbestemmende om, hvorledes man ordner disse Forhold. De accepterede en Ordning som den, jeg havde skitseret, der gik ud paa i Stedet for det, som man fra anden Side ønskede, at gennemføre en Ordning med Tilskud til Nedsættelse af Fragterne paa Korn og Oliekager.

Det er indlysende for enhver, der vil se sagligt paa Spørgsmaalet — og kun sagligt —, at en saadan Ordning vil blive langt, langt bedre end en Kronenedskæring, som ganske vist forøger Indtægterne, men ogsaa virker prisfordyrende paa det, Landmændene skal købe udefra af Korn og Foderstoffer. En Fragtlettelse vil ogsaa mere sikkert end Venstres Forslag føre til Opretholdelse af Produktionen, for den vil jo netop betyde, at de Varer, man skal købe udefra, og som har en saa afgørende Betydning for Opretholdelsen af Produktionen, indføres betydelig billigere. Naar man fra anden Side sagde, at det er retfærdigst at yde et Tilskud til Produktionen, og Produktionen vil faa det, hvis man gaar til en Kronenedskæring, sagde Husmændenes Repræsentanter: Vi er rede til ogsaa at forhandle om en saadan Ordning, for vi erkender, at hvis Producenterne kræver en saadan Ordning, vil det sige, at de anser den for den mest ligelige og retfærdige Ordning over for alle Producenter. Men det er ikke en Ordning, som først og fremmest

gavner Husmændene, tværtimod, og det er heller ikke en Ordning, som saa fuldt ud sikrer Opretholdelsen af Produktionen, som Fragtlettelsen vil gøre. Atter viste Husmandsforeningernes Repræsentanter Samfundssind og tiltraadte en Ordning, som det ærede Medlem ikke med fjerneste Ret kan betegne som en Særfordel for Husmændene, tværtimod.

Det ærede Medlem anførte en Række Tal til Belysning af Landbrugets Tab. Jeg kan naturligvis ikke paa staaende Fod kontrollere disse Tal, men jeg fastholder absolut, at de Tal, der bygges paa fra Statistisk Departement, er fuldkommen korrekte.

Det ærede Medlem brugte en stor Del af sin Tale til at omtale, hvad der er foregaaet under Forhandlingerne imellem under tegnede og Landbruksraadet, imellem Ministeriets Medlemmer og Partiformændene. Jeg skal paa Linie hermed ogsaa nævne et Par Ting, der er foregaaet under disse Forhandlinger. Det ærede Medlem kan sikkert huske, at under de sidst førte Forhandlinger udtalte det ærede Medlem selv, at det foreliggende Forslag kunde man sige gav fuld Dækning med de 6 pCt. for de tre Maaneder frem i Tiden, der er Tale om. Det Beløb, som vi tilbød med Hensyn til Majsfragternes Nedsættelse, og som skal anvendes dels til at opretholde Produktionen, dels for at støtte Ordningen med Ombytningskorn, laa over, hvad der kunde være Tale om, naar det skulde være en Ordning, der kun lige skulde dække. Dette erkendte det ærede Medlem, men saa tilføjede han, at hvis man skulde gaa med til en saadan Ordning, maatte man ogsaa have Dækning for Maanederne September og Oktober. Jeg har sagt i det andet høje Ting, at det mener jeg ikke man kan, og det skal jeg gøre rede for om et Øjeblik. Først vil jeg indskyde en Bemærkning for at gøre klart, hvem der har vist Samfundssind inden for Landbruget, om det er det mindre eller det større Landbrug. For at faa et Forlig i Stand stillede Folketingsmand N. P. Andreasen Forslag om, at der, ligesom man yder 2 Kr. i Fragtlettelse for Majs, ogsaa skulde ydes Tilskud til Indførsel af Foderkager. For Majsens Vedkommende drejer det sig om $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvis man regner med en gennemsnitlig Indførsel af Majs som hidtil, og hvis man regner med endogsaa under den normale Indførsel af Foderkager, vilde Folketingsmand Andreasens Forslag betyde mindst et tilsvarende Beløb, det vil altsaa sige et samlet Beløb paa mindst 5 Mill. Kr. Da det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch)